

32009D0426

L 138/14

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

4.6.2009.

ODLUKA VIJEĆA 2009/426/PUP**od 16. prosinca 2008.****o jačanju Eurojusta i izmjeni Odluke 2002/187/PUP o osnivanju Eurojusta s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 31. stavak 2. i članak 34. stavak 2. točku (c),

uzimajući u obzir inicijativu Kraljevine Belgije, Češke Republike, Republike Estonije, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Talijanske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Kraljevine Nizozemske, Republike Austrije, Republike Poljske, Portugalske Republike, Republike Slovenije, Slovačke Republike i Kraljevine Švedske,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

budući da:

(1) Eurojust je osnovan Odlukom Vijeća 2002/187/PUP ⁽²⁾ kao tijelo Europske unije koje ima pravnu osobnost, s ciljem da potakne i poboljša koordinaciju i suradnju među nadležnim pravosudnim tijelima država članica.

(2) Na temelju procjene iskustava koje je stekao Eurojust, potrebno je daljnje jačanje njegove operativne učinkovitosti, uzimajući u obzir ta iskustva.

(3) Došlo je vrijeme da se osigura veća operativnost Eurojusta i da se uskladi status nacionalnih članova.

(4) Kako bi se osigurao neprekinut i učinkovit doprinos država članica u postizanju ciljeva Eurojusta, od nacionalnog bi se člana trebalo zahtijevati da ima stalno mjesto rada u sjedištu Eurojusta.

(5) Potrebno je utvrditi zajedničku osnovu za ovlasti koje bi svaki nacionalni član trebao imati kada djeluje u svome svojstvu kao nadležno državno tijelo u skladu s nacionalnim pravom. Neke od tih ovlasti trebalo bi nacionalnom članu dati za hitne slučajeve, ako ne može pravovremeno identificirati ili uspostaviti kontakt s nadležnim državnim tijelom. Podrazumijeva se da te ovlasti neće trebati izvršavati u mjeri u kojoj je moguće identificirati i kontaktirati nadležno tijelo.

(6) Ova Odluka ne utječe na način na koji države članice organiziraju svoj unutarnji pravosudni sustav ili upravne postupke za određivanje nacionalnog člana ili utvrđivanje unutarnjeg postupanja nacionalnih službi pri Eurojustu.

(7) Radi omogućivanja stalne dostupnosti Eurojusta i njegovog postupanja u hitnim slučajevima, potrebno je u njegovom okviru osnovati stalnu koordinacijsku jedinicu (SKJ). Trebala bi biti odgovornost svake države članice osigurati da su njezini predstavnici u SKJ-u u mogućnosti djelovati 24 sata dnevno, 7 dana u tjednu.

(8) Države bi članice trebale osigurati da nadležna državna tijela odgovaraju bez nepotrebne odgode na zahtjeve podnesene na temelju ove Odluke, čak i ako nadležna državna tijela odbiju postupiti u skladu sa zahtjevom koji je podnio nacionalni član.

(9) Ulogu Kolegija trebalo bi povećati u slučajevima sukoba nadležnosti i u slučajevima ponovljenog odbijanja ili problema u vezi s izvršenjem zahtjeva i odluka o nadležnosti, uključujući instrumente kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja.

⁽¹⁾ Mišljenje od 2. rujna 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ SL L 63, 6.3.2002., str. 1.

- (10) U državama bi članicama trebalo osnovati nacionalne sustave za koordinaciju s Eurojustom koji bi koordinirali rad nacionalnih dopisnika Eurojusta za područje terorizma, nacionalnog dopisnika Europske pravosudne mreže i najviše tri druge kontaktne točke Europske pravosudne mreže, kao i predstavnika u mrežama za zajedničke istražne jedinice, ratne zločine, oduzimanje imovinske koristi i korupciju.
- (11) Nacionalni sustav za koordinaciju s Eurojustom trebao bi osiguravati da se u sustav upravljanja predmetima učinkovito i pouzdano dobivaju informacije u vezi s dotičnom državom članicom. Međutim, nacionalni sustav za koordinaciju s Eurojustom ne bi trebao biti odgovoran za stvarni prijenos informacija Eurojustu. Države bi članice trebale odlučiti o najboljem načinu prijenosa informacija Eurojustu.
- (12) Kako bi se nacionalnom sustavu za koordinaciju s Eurojustom omogućilo izvršavanje zadaća, trebalo bi osigurati vezu sa sustavom upravljanja predmetima. Vezu sa sustavom upravljanja predmetima trebalo bi uspostaviti uzimajući u obzir nacionalne informacijske sustave. Pristup sustavu upravljanja predmetima na nacionalnoj razini trebao bi se temeljiti na tome da središnju ulogu ima nacionalni član koji je odgovoran za otvaranje i upravljanje privremenim radnim datotekama.
- (13) Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima ⁽¹⁾ primjenjuje se na države članice koje obrađuju osobne podatke koji se prenose između država članica i Eurojusta. Na odgovarajuće odredbe o zaštiti podataka iz Odluke 2002/187/PUP neće utjecati Okvirna odluka 2008/977/PUP, a sadrže posebne odredbe o sigurnosti osobnih podataka kojima se detaljnije uređuju ta pitanja zbog posebitosti, funkcija i nadležnosti Eurojusta.
- (14) Eurojust bi trebao biti ovlašten za obradu određenih osobnih podataka o osobama za koje se, prema nacionalnim zakonodavstvima određenih država članica, sumnja da su počinile ili sudjelovale u kaznenom djelu u pogledu kojeg je Eurojust nadležan ili koja je osuđena za takvo djelo. Popis takvih osobnih podataka trebao bi uključivati telefonske brojeve, adrese elektroničke pošte, podatke o registraciji vozila, profile DNK koji su utvrđeni iz nekodiranih dijelova DNK, fotografije i otiske prstiju. Popis bi također trebao uključivati podatke o prometu i lokaciji podataka te povezane podatke potrebne za utvrđivanje identiteta naručitelja ili korisnika javno dostupne elektroničke komunikacijske usluge; navedeno ne bi trebalo uključivati podatke koji otkrivaju sadržaj komunikacije. Nije predviđeno da Eurojust provodi automatsku usporedbu profila DNK ili otisaka prstiju.
- (15) Eurojust bi trebao imati mogućnost produljenja rokova za čuvanje osobnih podataka radi postizanja svojih ciljeva. Takve bi odluke trebalo donijeti na temelju pažljivog razmatranja posebnih potreba. O svakom produljenju rokova za obradu osobnih podataka, ako kazneni progon zastarijeva u svim dotičnim državama članicama, trebalo bi odlučivati samo ako postoje posebne potrebe za pružanje pomoći u skladu s ovom Odlukom.
- (16) Pravila o zajedničkom nadzornom tijelu bi trebala olakšati njegovo djelovanje.
- (17) S ciljem povećanja operativne učinkovitosti Eurojusta, prijenos informacija Eurojustu bi trebalo poboljšati utvrđivanjem jasnih i ograničenih obveza državnih tijela.
- (18) Eurojust bi trebao provoditi prioritete koje odredi Vijeće, posebno one utvrđene na temelju procjene opasnosti od organiziranog kriminala (OCTA), kako je navedena u Haškom programu ⁽²⁾.
- (19) Eurojust bi trebao zadržati povlaštene odnose s Europskom pravosudnom mrežom na temelju savjetovanja i komplementarnosti. Ova bi Odluka trebala pomoći u pojašnjavanju uloga Eurojusta i Europske pravosudne mreže i njihovih međusobnih odnosa, pri čemu bi trebalo poštovati posebnosti Europske pravosudne mreže.
- (20) Nijednu odredbu ove Odluke ne bi trebalo tumačiti tako da utječe na autonomiju tajništava mreža navedenih u ovoj Odluci, kada obavljaju funkcije kao osoblje Eurojusta u skladu s Pravilnikom o osoblju Europskih zajednica utvrđenim Uredbom (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 Vijeća ⁽³⁾.
- (21) Također je potrebno ojačati sposobnost Eurojusta za rad s vanjskim partnerima, kao što su treće države, Europski policijski ured (Europol), Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF), Zajednički centar Vijeća za krizna stanja i Europska agencija za upravljanje operativnom suradnjom na vanjskim granicama država članica Europske unije (Frontex).

⁽¹⁾ SL L 350, 30.12.2008., str. 60.

⁽²⁾ SL C 53, 3.3.2005., str. 1.

⁽³⁾ SL L 56, 4.3.1968., str. 1.

- (22) Trebalo bi donijeti odredbe o tome da Eurojust šalje suce za vezu u treće države radi postizanja ciljeva sličnih onima koje imaju suci za vezu koje države članice upućuju na temelju Zajedničke akcije Vijeća 96/277/PUP od 22. travnja 1996. o okviru za razmjenu sudaca za vezu radi poboljšanja pravosudne suradnje među državama članicama Europske unije ⁽¹⁾.
- (23) Ova Odluka omogućuje uzimanje u obzir načela pristupa javnosti službenim ispravama,

ODLUČILO JE SLJEDEĆE:

Članak 1.

Izmjene Odluke 2002/187/PUP

Odluka 2002/187/PUP mijenja se kako slijedi:

1. članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Sastav Eurojusta

1. Svaka država članica upućuje jednog nacionalnog člana u Eurojust u skladu sa svojim pravnim sustavom, a koji je tužitelj, sudac ili policijski službenik s ekvivalentnim nadležnostima.

2. Države članice osiguravaju neprekinut i učinkovit doprinos postizanju ciljeva Eurojusta prema članku 3. Radi ispunjavanja tih ciljeva:

- (a) od nacionalnog se člana zahtijeva da ima stalno radno mjesto u sjedištu Eurojusta;

- (b) svakom nacionalnom članu pomažu jedan zamjenik i još jedna osoba kao pomoćnik. Zamjenik i pomoćnik mogu imati stalno radno mjesto u sjedištu Eurojusta. Nacionalnom članu može pomagati više zamjenika ili pomoćnika koji mogu, ako je potrebno i uz suglasnost Kolegija, imati svoje stalno radno mjesto u sjedištu Eurojusta.

3. Nacionalni član ima položaj koji mu dodjeljuje ovlasti iz ove Odluke kako bi mogao izvršavati svoje zadaće.

4. Nacionalni članovi, zamjenici i pomoćnici u pogledu svog statusa podliježu nacionalnom pravu svoje države članice.

5. Zamjenik ispunjava kriterije predviđene u stavku 1. i može postupati u ime nacionalnog člana ili ga može zamjenjivati. Pomoćnik također može postupati u ime nacionalnog člana ili ga zamjenjivati, ako ispunjava kriterije predviđene u stavku 1.

6. Eurojust je povezan s nacionalnim sustavom za koordinaciju s Eurojustom u skladu s člankom 12.

7. U skladu s ovom odlukom Eurojust može upućivati suce za vezu u treće države.

8. U skladu s ovom Odlukom Eurojust ima tajništvo koje vodi izvršni direktor.”;

2. članak 3. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. točki (b) riječi „međunarodne uzajamne pravne pomoći i provedbu zahtjeva za izručenjem” zamjenjuju se riječima „zahtjeve za i odluke o pravosudnoj suradnji, uključujući instrumente kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja”;

- (b) u stavku 2., riječi „članku 27. stavku 3.” zamjenjuju se riječima „članku 26.a stavku 2.”;

3. članak 4. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

- (a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

- „(a) vrste kaznenih djela i prijestupa u vezi s kojima je Europol uvijek nadležan djelovati” ⁽²⁾;

⁽¹⁾ SL L 105, 27.4.1996., str. 1.

⁽²⁾ U vrijeme donošenja ove Odluke, nadležnost Europolu određena je člankom 2. stavkom 1. Konvencije od 26. srpnja 1995. o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija Europol) (SL C 316, 27.11.1995., str. 2.), kako je izmijenjena Protokolom iz 2003. (SL C 2, 6.1.2004., str. 1.) i njegovim Prilogom. Međutim, kada Odluka Vijeća o osnivanju Europskog policijskog ureda (Europol) stupi na snagu, nadležnost Eurojusta bit će kako je određeno člankom 4. stavkom 1. te Odluke i njezinog Priloga.

(b) briše se točka (b);

(c) u točki (c) riječi „u točkama (a) i (b)” zamjenjuju se riječima „u točki (a)”;

4. umeće se sljedeći članak:

„Članak 5.a

Stalna koordinacijska jedinica

1. Radi ispunjavanja svojih zadaća u hitnim slučajevima, Eurojust uspostavlja Stalnu koordinacijsku jedinicu (SKJ) koja je u stanju u svako doba primati i obrađivati zahtjeve koji su joj dostavljeni. SKJ je dostupna preko jedinstvene kontaktne točke SKJ-a u Eurojustu 24 sata na dan, 7 dana u tjednu.

2. SKJ se oslanja na jednog predstavnika (predstavnik SKJ-a) iz svake države članice koji može biti nacionalni član, njegov zamjenik ili pomoćnik koji ima pravo zamjenjivati nacionalnog člana. Predstavnik SKJ-a mora moći raditi 24 sata na dan, 7 dana u tjednu.

3. Ako je potrebno u hitnim slučajevima izvršiti zahtjev ili odluku o pravosudnoj suradnji, uključujući instrumente kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja, u jednoj ili više država članica, nadležno tijelo koje je zahtjev podnijelo ili izdalo može ga dostaviti SKJ-u. Kontaktna točka SKJ-a odmah ga dostavlja predstavniku SKJ-a države članice iz koje je zahtjev upućen, ako to izričito zahtijeva tijelo koje je zahtjev poslalo ili izdalo, predstavnicima SKJ-a država članica na čijem se državnom području treba izvršiti. Predstavnici SKJ-a postupaju bez odgode u vezi s izvršenjem zahtjeva u svojim državama članicama, izvršavanjem zadaća ili ovlasti koje su im na raspolaganju i koje su navedene u članku 6. i člancima 6.a do 9.f.”;

5. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) postojeći stavak postaje stavak 1.;

(b) stavak 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) navodeći svoje razloge, može zatražiti od nadležnih tijela dotičnih država članica:

i. pokretanje istraga ili kaznenih progona u vezi s određenim djelima;

ii. prihvaćanje da je jedno od njih možda u boljem položaju za pokretanje istrage ili kaznenog progona u vezi s određenim djelima;

iii. koordiniranje između nadležnih tijela dotičnih država članica;

iv. uspostavu zajedničkog istražnog tima u skladu s odgovarajućim instrumentima suradnje;

v. pružanje bilo kakvih podataka koji su mu potrebni za obavljanje njegovih zadaća;

vi. poduzimanje posebnih istražnih mjera;

vii. poduzimanje svih drugih mjera koje su opravdane za istragu ili kazneni progon.”;

(c) briše se stavak 1. točka (g);

(d) dodaje se sljedeći stavak:

„2. Države članice osiguravaju da nadležna državna tijela odgovaraju bez odgode na zahtjeve postavljene na temelju ovog članka.”;

6. članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) postojeći stavak postaje stavak 1.;

(b) dodaju se sljedeći stavci:

„2. Ako se dva nacionalna člana ili više njih ne mogu usuglasiti kako riješiti sukob nadležnosti u pogledu pokretanja istraga ili kaznenog progona na temelju članka 6., a posebno članka 6. stavka 1. točke (c), od Kolegija se traži da izda pisano neobvezujuće mišljenje o predmetu, pod uvjetom da se pitanje ne može riješiti međusobnom suglasnošću dotičnih nadležnih državnih tijela. Mišljenje Kolegija odmah se dostavlja dotičnim državama članicama. Ovaj stavak ne dovodi u pitanje stavak 1. točku (a) podtočku ii.

3. Neovisno o odredbama bilo kakvog instrumenta koji je donijela Europska unija u vezi s pravosudnom suradnjom, nadležno tijelo može izvijestiti Eurojust o svim ponovljenim odbijanjima ili poteškoćama u pogledu izvršenja zahtjeva za pravosudnu suradnju ili odluke o njoj, uključujući instrumente kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja, i uputiti zahtjev Kolegiju za izdavanje neobvezujućeg mišljenja o tom pitanju, pod uvjetom da se pitanje ne može riješiti međusobnom suglasnošću dotičnih nadležnih državnih tijela ili uključivanjem dotičnih nacionalnih članova. Mišljenje Kolegija odmah se dostavlja dotičnim državama članicama;”;

7. članci 8. i 9. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 8.

Postupanje po zahtjevu i mišljenju Eurojusta

Ako nadležna tijela dotičnih država članica odluče ne postupiti u skladu sa zahtjevom iz članka 6. stavka 1. točke (a) ili članka 7. stavka 1. točke (a) ili odluče ne postupiti po pisanom mišljenju iz članka 7. stavka 2. i 3., obavješćuju Eurojust bez odgode o svojoj odluci i njezinim razlozima. Ako nije moguće navesti razloge za odbijanje postupanja u skladu sa zahtjevom jer bi takvo postupanje nanijelo štetu bitnim nacionalnim sigurnosnim interesima ili ugrozilo sigurnost pojedinaca, nadležna tijela država članica mogu se pozvati na operativne razloge.

Članak 9.

Nacionalni članovi

1. Mandat nacionalnog člana traje najmanje četiri godine. Država članica podrijetla može produljiti mandat. Nacionalni član ne može biti smijenjen prije kraja mandata, bez prethodnog obavješćivanja Vijeća i navođenja razloga. Ako je nacionalni član predsjednik ili potpredsjednik Eurojusta, njegov mandat kao člana traje najmanje toliko da može izvršavati svoju funkciju kao predsjednik ili potpredsjednik za cijelo vrijeme na koje je izabran.

2. Svi podaci koji se razmjenjuju između Eurojusta i država članica upućuju se preko nacionalnog člana.

3. Kako bi ispunio ciljeve Eurojusta, nacionalni član ima najmanje jednak pristup podacima ili barem mora moći dobiti podatke sadržane u sljedećim vrstama evidencija svoje države članice koje bi mu bile dostupne u ulozi tužitelja, suca ili policijskog službenika na nacionalnoj razini:

(a) kaznene evidencije;

(b) evidencije uhićenih osoba;

(c) evidencije istraga;

(d) evidencije DNA;

(e) druge evidencije njegove države članice, ako smatra da su ti podaci potrebni za ispunjavanje njegovih zadataka.

4. Nacionalni član može izravno kontaktirati nadležna tijela svoje države članice.”;

8. umeću se sljedeći članci:

„Članak 9.a

Ovlasti nacionalnog člana dodijeljena na nacionalnoj razini

1. Kada nacionalni član izvršava ovlasti iz članaka 9.b, 9.c i 9.d, on ih izvršava kao nadležno državno tijelo koje postupi u skladu s nacionalnim pravom i u skladu s uvjetima iz ovog članka i članaka 9.b i 9.e. U obavljanju svojih zadataka nacionalni član, ako je potrebno, obznanjuje kad god postupi u skladu sa svojim ovlastima koje su mu dodijeljene u skladu s ovim člankom i člancima 9.b, 9.c i 9.d.

2. Svaka država članica utvrđuje prirodu i opseg ovlasti koje dodjeljuje svom nacionalnom članu u pogledu pravosudne suradnje u vezi s tom državom članicom. Međutim, svaka država članica dodjeljuje svom nacionalnom članu najmanje ovlasti opisane u članku 9. b i podložno članku 9.e, ovlasti opisane u člancima 9.c i 9.d koje bi mu bila dostupne u ulozi suca, tužitelja, ili policijskog službenika na nacionalnoj razini.

3. Prilikom imenovanja svog nacionalnog člana i u bilo kojem drugom trenutku ako je primjereno, država članica o svojoj odluci o provedbi stavka 2. obavješćuje Eurojust i Glavno tajništvo Vijeća tako da potonji mogu obavijestiti ostale države članice. Države članice obvezuju se prihvatiti i priznaju tako dodijeljene ovlasti u mjeri u kojoj su u skladu s međunarodnim obvezama.

4. Svaka država članica utvrđuje prava za svog nacionalnog člana da u skladu s njezinim međunarodnim obvezama surađuje sa stranim pravosudnim tijelima.

Članak 9.b

Redovite ovlasti

1. Nacionalni članovi, u svojstvu nadležnih državnih tijela, imaju pravo primati, prenositi, olakšavati, pratiti i pružati dodatne informacije u pogledu izvršenja zahtjeva za i odluka o pravosudnoj suradnji, uključujući instrumente kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja. Ako se izvršavaju ovlasti iz ovog stavka, o tome se bez odgode obavješćuje nadležno državno tijelo.

2. U slučaju djelomičnog ili neodgovarajućeg izvršenja zahtjeva za pravosudnu suradnju, nacionalni članovi, u svojstvu nadležnih državnih tijela, imaju pravo zatražiti od nadležnog državnog tijela svoje države članice dodatne mjere kako bi se zahtjev u cijelosti izvršio.

Članak 9.c

Ovlasti koje se izvršavaju uz suglasnost nadležnog državnog tijela

1. Nacionalni član, u svojstvu nadležnog državnog tijela, a uz suglasnost nadležnog državnog tijela ili na njegov zahtjev i od slučaja do slučaja, može izvršavati sljedeće ovlasti:

(a) izdavanje i dopuna zahtjeva i odluka o pravosudnoj suradnji, uključujući instrumente kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja;

(b) izvršavanje u svojoj državi članici zahtjeva za i odluka o pravosudnoj suradnji, uključujući instrumente kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja;

(c) određivanje u svojoj državi članici istražnih mjera na koordinacijskom sastanku koji organizira Eurojust, a koje se smatraju potrebnima da bi se pomoglo nacionalnim nadležnim državnim tijelima na koje se konkretna istraga odnosi i na koje su nadležna državna tijela povezana s istragom pozvana sudjelovati;

(d) odobravanje i koordiniranje nadziranih pošiljaka u svoju državu članicu.

2. Ovlasti iz ovog članka, u načelu, izvršava nadležno državno tijelo.

Članak 9.d

Ovlasti koje se izvršavaju u hitnim slučajevima

Nacionalni članovi, u svojstvu nadležnih državnih tijela, imaju pravo u hitnim slučajevima te u mjeri u kojoj nije moguće pravovremeno identificirati ili kontaktirati nadležno državno tijelo:

(a) odobravati i koordinirati nadzirane pošiljke u svoju državu članicu;

(b) izvršavati, u pogledu svoje države članice, zahtjev za ili odluku o pravosudnoj suradnji, uključujući instrumente kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja.

Čim se nadležno državno tijelo identificira ili kontaktira, ono se obavješćuje o izvršavanju ovlasti iz ovog članka.

Članak 9.e

Zahtjevi nacionalnih članova, ako se ovlasti ne mogu izvršavati

1. Nacionalni član, u svojstvu nadležnog državnog tijela, najmanje je nadležan dostaviti prijedlog nadležnom tijelu za izvršavanje ovlasti iz članaka 9.c i 9.d kada je dodjeljivanje tih ovlasti nacionalnom članu protivno:

(a) ustavnim pravilima;

ili

(b) temeljnim vidovima kaznenopravnog sustava:

i. u pogledu podjele ovlasti između policije, tužitelja i sudaca;

ii. u pogledu funkcionalne podjele zadaća između tijela kaznenog progona;

ili

iii. u pogledu federalnog uređenja dotične države članice.

2. Države članice osiguravaju da, u slučajevima iz stavka 1., zahtjev koji je izdao nacionalni član bude obrađen bez nepotrebnog odlaganja od strane nadležnog državnog tijela.

Članak 9.f

Sudjelovanje nacionalnih članova u zajedničkim istražnim timovima

Nacionalni članovi imaju pravo sudjelovati u zajedničkim istražnim timovima, kao i u njihovom osnivanju, u skladu s člankom 13. Konvencije o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima između država članica Europske unije ili Okvirnom odlukom Vijeća 2002/465/PUP od 13. lipnja 2002. (*) u pogledu njihove države članice. Međutim, države članice mogu sudjelovanje nacionalnog člana učiniti podložnim suglasnosti nadležnog državnog tijela. Nacionalni članovi, njihovi zamjenici i pomoćnici pozivaju se sudjelovati u svim zajedničkim istražnim timovima koji se odnose na njihovu državu članicu i za koje Zajednica osigurava financiranje u skladu s primjenljivim financijskim instrumentima. Svaka država članica utvrđuje sudjeluje li nacionalni član u zajedničkom istražnom timu kao nacionalno nadležno tijelo ili u ime Eurojusta.

(*) SL L 162, 20.6.2002., str. 1.”;

9. članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2., prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„2. Vijeće kvalificiranom većinom na prijedlog Kolegija odobrava poslovnik Eurojusta. Kolegij usvaja svoj prijedlog dvotrećinskom većinom nakon savjetovanja sa Zajedničkim nadzornim odborom predviđenim u članku 23., u pogledu odredaba o obradi osobnih podataka.”;

(b) u stavku 3., riječi „u skladu s člankom 7. točki (a)” zamjenjuju se riječima „u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (a) te člankom 7. stavcima 2. i 3.”

10. članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Nacionalni sustav za koordinaciju s Eurojustom

1. Svaka država članica određuje jednog ili više nacionalnih dopisnika za Eurojust.

2. Svaka država članica prije 4. lipnja 2011. uspostavlja nacionalni sustav za koordinaciju s Eurojustom kojim se osigurava koordinacija rada:

- (a) nacionalnih dopisnika za Eurojust;
 - (b) nacionalnog dopisnika za Eurojust za pitanja terorizma;
 - (c) nacionalnog dopisnika za Europsku pravosudnu mrežu i do tri druge kontaktne točke Europske pravosudne mreže;
 - (d) nacionalnih članova ili kontaktnih točaka za mrežu za zajedničke istražne timove i mreža osnovanih Odlukom Vijeća 2002/494/PUP od 13. lipnja 2002. o uspostavljanju Europske mreže kontaktnih točaka u pogledu osoba odgovornih za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine (*), Odlukom Vijeća 2007/845/PUP od 6. prosinca 2007. o suradnji između ureda država članica za oduzimanje imovinske koristi u području praćenja i identifikacije imovinske koristi koja potječe od kaznenog djela ili imovine koja je povezana s kaznenim djelom (**) te Odlukom Vijeća 2008/852/PUP od 24. listopada 2008. o mreži kontaktnih točaka za suzbijanje korupcije (**).
3. Osobe iz stavaka 1. i 2. zadržavaju svoj položaj i status prema nacionalnom zakonodavstvu.
4. Nacionalni dopisnici za Eurojust odgovorni su za funkcioniranje nacionalnog sustava za koordinaciju s Eurojustom. Ako je određeno više dopisnika za Eurojust, jedan od njih odgovoran je za funkcioniranje nacionalnog sustava za koordinaciju s Eurojustom.
5. Nacionalni sustav za koordinaciju s Eurojustom olakšava u državama članicama izvršavanje zadaća Eurojusta, a posebno:
- (a) osiguravanjem da sustav upravljanja predmetima iz članka 16. učinkovito i pouzdano prima informacije koje su povezane s dotičnom državom članicom;
 - (b) pomaganjem u odlučivanju o tome koji se predmet treba rješavati uz pomoć Eurojusta ili Europske pravosudne mreže;
 - (c) pomaganjem nacionalnom članu identificirati odgovarajuća tijela za izvršavanje zahtjeva za i odluka o pravosudnoj suradnji, uključujući instrumente kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja;
 - (d) održavanjem bliskih veza s nacionalnom jedinicom Europol.

6. Kako bi se ispunili ciljevi iz stavka 5., osobe iz stavka 1. i stavka 1. točaka (a), (b) i (c) moraju, a osobe iz stavka 2. točke (d) mogu, biti povezane sa sustavom upravljanja predmetima u skladu s ovim člankom i člancima 16., 16.a, 16.b i 18. kao i s poslovnikom Eurojusta. Povezanost sa sustavom upravljanja predmetima financira se iz općeg proračuna Europske unije.

7. Nijedna odredba ovog članka ne tumači se tako da utječe na izravne kontakte između nadležnih pravosudnih tijela, kako je predviđeno u instrumentima o pravosudnoj suradnji, kao što je članak 6. Konvencije o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima između država članica Europske unije. Odnosi između nacionalnih članova i nacionalnih dopisnika ne isključuju izravne kontakte između nacionalnog člana i njegovih nadležnih tijela.

(*) SL L 167, 26.6.2002., str. 1.

(**) SL L 332, 18.12.2007., str. 103.

(***) SL L 301, 12.11.2008., str. 38.”;

11. članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

Razmjena informacija s državama članicama i između nacionalnih članova

1. Nadležna tijela država članica s Eurojustom razmjenjuju sve informacije potrebne za obavljanje njegovih zadaća u skladu s člancima 4. i 5., kao i pravilima o zaštiti podataka određenima u ovoj Odluci. To najmanje uključuje podatke iz stavaka 5., 6. i 7.

2. Prijenos informacija Eurojustu u konkretnom se slučaju tumači kao zahtjev za pomoć Eurojusta samo ako tako navede nadležno tijelo.

3. Nacionalni članovi Eurojusta ovlašteni su razmjenjivati sve informacije potrebne za obavljanje zadaća Eurojusta, bez prethodnog odobrenja, između sebe ili s nadležnim tijelima svojih država članica. Nacionalne članove posebno treba brzo obavijestiti o predmetima koji se njih tiču.

4. Ovaj članak ne dovodi u pitanje druge obveze u pogledu prijenosa informacija Eurojustu, uključujući Odluku Vijeća 2005/671/PUP od 20. rujna 2005. o razmjeni informacija i suradnji u vezi s kaznenim djelima terorizma (*).

5. Države članice osiguravaju da nacionalni članovi budu obaviješteni o osnivanju zajedničkih istražnih timova., bez obzira na to jesu li osnovani na temelju članka 13. Konvencije o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima između država članica Europske unije ili na temelju Okvirne odluke 2002/465, te o rezultatima rada tih timova.

6. Države članice osiguravaju da njihovi nacionalni članovi budu bez odgode obaviješteni o svakom predmetu u koji su izravno uključene najmanje tri države članice i za koje su dostavljeni zahtjevi za ili odluke o pravosudnoj suradnji, uključujući instrumente kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja, a koji je dostavljen najmanje dvjema državama članicama i

(a) ako je dotično kazneno djelo kažnjivo u državi članici koja je podnijela zahtjev ili izdala odluku kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode na najduže pet ili šest godina, o čemu odlučuje dotična država članica i uključeno je u sljedeći popis:

i. trgovina ljudima;

ii. spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija;

iii. trgovina drogom;

iv. trgovina oružjem, njegovim dijelovima i komponentama te streljivom;

v. korupcija;

vi. prijevare koje štete financijskim interesima Europskih zajednica;

vii. krivotvorenje eura;

viii. pranje novca;

ix. napadi na informacijske sustave;

ili

(b) ako postoje stvarni dokazi da je upletena kriminalna organizacija;

ili

(c) ako postoje dokazi da slučaj ima ozbiljnu prekograničnu dimenziju ili posljedice na razini Europske unije ili da može utjecati i na države članice koje nisu izravno uključene.

7. Države članice osiguravaju da njihovi nacionalni članovi budu obaviješteni o:

- (a) predmetima gdje je sukob nadležnosti nastao ili je vjerojatno da će nastati;
- (b) nadziranim pošiljkama koje utječu na najmanje tri države, a najmanje dvije od njih su države članice;
- (c) ponovljenim poteškoćama ili odbijanjima u pogledu izvršavanja zahtjeva za ili odluka o pravosudnoj suradnji, uključujući instrumente kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja.

8. Državna tijela nisu obvezna u konkretnom slučaju dostavljati informacije, ako bi to predstavljalo:

- (a) povredu bitnih nacionalnih sigurnosnih interesa; ili
- (b) ugrožavanje sigurnosti pojedinaca.

9. Ovaj članak ne dovodi u pitanje uvjete iz bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili aranžmana između država članica i trećih zemalja, uključujući sve uvjete koje su treće zemlje postavile u pogledu korištenja dostavljenih informacija.

10. Informacije dostavljene Eurojustu u skladu sa stavcima 5., 6. i 7. svakako uključuju, ako je moguće, vrste informacija sadržanih u popisu iz Priloga.

11. Informacije iz ovog članka šalju se Eurojustu na strukturiran način.

12. Komisija do 4. lipnja 2014. (*) na temelju informacija koje pošalje Eurojust, izrađuje izvješće o provedbi ovog članka, u koji uključuje sve prijedloge koje eventualno smatra prikladnima, uključujući s ciljem razmatranja izmjene stavaka 5., 6. i 7. Priloga.

12. umeće se sljedeći članak:

„Članak 13.a

Informacije koje Eurojust dostavlja nadležnim državnim tijelima

1. Eurojust nadležnim državnim tijelima dostavlja informacije i povratne informacije o rezultatima obrade informacija, uključujući postojanje poveznica s predmetima već pohranjenima u sustav upravljanja predmetima.

2. Nadalje, ako nadležno državno tijelo zatraži od Eurojusta da dostavi informacije, Eurojust ih šalje u roku koji je odredilo to tijelo.”;

13. članak 14. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 3., riječi „u skladu s člankom 13. i člankom 26.” zamjenjuju se riječima „u skladu s člancima 13., 16. i 26.a”;

- (b) briše se stavak 4.;

14. članak 15. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

- (a) u uvodnom tekstu riječi „predmet kaznene istrage ili kaznenog progona u vezi s jednom ili više vrsta kaznenih djela i prijestupa definiranih u članku 4.” zamjenjuju se riječima „osumnjičene da su počinile ili sudjelovale u kaznenom djelu za koje je Eurojust nadležan ili koje su osuđene za takvo kazneno djelo”;

- (b) dodaju se sljedeće točke:

„(l) telefonske brojeve, adrese elektroničke pošte i podatke iz članka 2. stavka 2. točke (a) Direktive 2006/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o čuvanju podataka dobivenih ili obrađenih u vezi s pružanjem javno dostupnih komunikacijskih usluga ili javnih komunikacijskih mreža (*);

- (m) podatke o registraciji vozila;

- (n) profile DNK koji su utvrđeni iz nekodiranih dijelova DNK, fotografije i otiske prstiju.

(*) SL L 253, 29.9.2005., str. 22.”;

(*) SL L 105, 13.4.2006., str. 54.”;

15. članak 16. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 16.

Sustav upravljanja predmetima, indeks i privremene radne datoteke

1. U skladu s ovom Odlukom Eurojust uspostavlja sustav upravljanja predmetima sastavljen od privremenih radnih datoteka i indeksa koji sadrže osobne i druge podatke.

2. Sustav upravljanja predmetima ima za svrhu:

- (a) poduprijeti vođenje i koordinaciju istraga i kaznenih progona u kojima Eurojust pomaže, posebno unakrsnim upućivanjem informacija;
- (b) olakšati pristup informacijama istragama i kaznenim progonima koji su u tijeku;
- (c) olakšati nadzor zakonitosti i poštovanja odredaba ove Odluke u pogledu obrade osobnih podataka.

3. Sustav upravljanja predmetima, u mjeri u kojoj je to u skladu s pravilima o zaštiti podataka koja su sadržana u ovoj Odluci, može se povezati sa sigurnosnom telekomunikacijskom vezom iz članka 9. Odluke Vijeća 2008/976/PUP od 16. prosinca 2008. o Europskoj pravosudnoj mreži (*).

4. Indeks sadrži upućivanja na privremene radne datoteke obrađene u okviru Eurojusta i osim osobnih podataka iz članka 15. stavka 1. točaka (a) do (i) i točki (k) i (m) te članka 15. stavka 2., ne smije sadržavati druge osobne podatke.

5. Tijekom obavljanja svojih dužnosti u skladu s ovom Odlukom, nacionalni članovi Eurojusta mogu obrađivati podatke o pojedinim predmetima na kojima rade u privremenim radnim datotekama. Oni omogućuju službeniku za zaštitu podataka pristup radnoj datoteci. Službenika za zaštitu podataka obavješćuje se o svakoj novoj radnoj datoteci koja sadrži osobne podatke.

6. Za obradu osobnih podataka koji su povezani s predmetom, Eurojust ne smije otvoriti nikakvu novu automatsku datoteku, osim sustava upravljanja predmetima.

16. umeću se sljedeći članci:

„Članak 16.a

Funkcioniranje privremenih radnih datoteka i indeksa

1. Dotični nacionalni član otvara privremenu radnu datoteku za svaki predmet u vezi kojeg zaprimi informacije, u mjeri u kojoj je njihovo slanje u skladu s ovom Odlukom ili instrumentima iz članka 13. stavka 4. Nacionalni član odgovoran je za vođenje privremenih radnih datoteka koje on otvori.

2. Nacionalni član koji je otvorio privremenu radnu datoteku, ovisno o konkretnom slučaju odlučuje hoće li pristup njoj biti ograničen ili će se odobriti cjeloviti ili djelomični pristup, prema potrebi kako bi se Eurojust omogućilo da izvrši svoje zadaće, drugim nacionalnim članovima ili ovlaštenom osoblju Eurojusta.

3. Nacionalni član koji je otvorio privremenu radnu datoteku odlučuje koje se informacije povezane s tom privremenom radnom datotekom uvrštavaju u indeks.

Članak 16.b

Pristup sustavu upravljanja predmetima na nacionalnoj razini

1. Osobe iz članka 12. stavka 2. u mjeri u kojoj su povezane sa sustavom upravljanja predmetima u skladu s člankom 12. stavkom 6. imaju pristup samo:

- (a) indeksu, osim ako nacionalni član koji je odlučio unijeti podatke u indeks, izričito uskrati taj pristup;
- (b) privremenim radnim datotekama koje je otvorio ili kojima upravlja nacionalni član iz njihove države članice;
- (c) privremenim radnim datotekama koje je otvorio i kojima upravlja nacionalni član iz druge države članice i do kojih je nacionalni član iz njihovih država članica dobio pristup, osim ako nacionalni član koji je otvorio ili koji upravlja privremenom radnom datotekom izričito uskrati takav pristup.

2. Nacionalni član, u okviru ograničenja predviđenih u stavku 1., odlučuje o opsegu u kojem je u njegovoj državi članici odobren pristup privremenim radnim datotekama osobama iz članka 12. stavka 2. u mjeri u kojoj su povezane sa sustavom upravljanja predmetima u skladu s člankom 12. stavkom 6.

(*) SL L 348, 24.12.2008., str. 130.”;

3. Svaka država članica, nakon savjetovanja sa svojim nacionalnim članom, odlučuje o opsegu u kojem u toj državi članici pristup indeksu odobren osobama iz članka 12. stavka 2., u mjeri u kojoj su povezane sa sustavom upravljanja predmetima u skladu s člankom 12. stavkom 6. Države članice obavješćuju Eurojust i Glavno tajništvo Vijeća o svojoj odluci u pogledu provedbe ovog stavka, tako da potonje obavješćuje druge države članice.

Međutim, osobe iz članka 12. stavka 2., u mjeri u kojoj su povezane sa sustavom upravljanja predmetima u skladu s člankom 12. stavkom 6., imaju najmanje pristup indeksu u opsegu koji je potreban za pristup privremenim radnim datotekama za koje im je odobren pristup u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

4. Eurojust do 4. lipnja 2013. izvješćuje Vijeće i Komisiju o provedbi stavka 3. Svaka država članica na temelju tog izvješća razmatra mogućnost promjene opsega pristupa u skladu sa stavkom 3.”;

17. članak 17. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. riječi „ne prima naputke ni od koga” zamjenjuju se riječima „postupa neovisno”;

(b) u stavcima 3. i 4. riječi „službenik” zamjenjuju se riječima „službenik za sigurnost podataka”;

18. članak 18. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.

Ovlašteni pristup osobnim podacima

Samo nacionalni članovi, njihovi zamjenici i njihovi pomoćnici iz članka 2. stavka 2., osobe iz članka 12. stavka 2., u mjeri u kojoj su povezane sa sustavom upravljanja predmetima u skladu s člankom 12. stavkom 6. te ovlašteno osoblje Eurojusta mogu, u svrhu postizanja ciljeva Eurojusta i u okviru ograničenja koja su predviđena u člancima 16., 16.a i 16.b imati pristup osobnim podacima koje obrađuje Eurojust.”;

19. u članku 19. stavku 4. točki (b) brišu se riječi „u kojoj Eurojust pomaže”;

20. članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. u uvodnoj rečenici riječi „prvog primjenjivog datuma između sljedećih datuma” umeće se iza riječi „dulje od”;

ii. umeće se sljedeća točka:

„(aa) datuma kada je osoba oslobođena, a odluka je postala pravomoćna;”

iii. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) tri godine od datuma kada je sudska odluka posljednje od država članica kojih su se ticale istrage i kazneni progoni, postala pravomoćna;”

iv. u točki (c) riječi „, osim ako postoji obveza Eurojusta da te informacije dostavi u skladu s člankom 13. stavcima 6. i 7. ili instrumentima iz članka 13. točke 4.” dodaju se iza riječi „kaznene progone”;

v. dodaje se sljedeća točka:

„(d) tri godine nakon datuma kada su informacije poslone u skladu s člankom 13. stavcima 6. i 7. ili instrumentima iz članka 13. točke 4.”

(b) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. u točkama (a) i (b) riječi „u stavku 2.” zamjenjuju se riječima „u stavku 2. točkama (a), (b) (c) i (d)”;

ii. u točki (b) dodaje se sljedeća rečenica:

„Međutim, nakon što zastari kazneni progon u svim dotičnim državama članicama, kako je navedeno u stavku 2. točki (a), podaci se mogu samo čuvati ako su potrebni kako bi Eurojust pružio pomoć u skladu s ovom Odlukom.”;

21. članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku riječi „u člancima 14. do 22.” zamjenjuju se riječima „u člancima 14. do 22., 26., 26.a i 27.”;

ii. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Zajedničko nadzorno tijelo sastaje se najmanje jednom u svakom polugodištu. Također se sastaje u roku od tri mjeseca od podnošenja žalbe iz članka 19. stavka 8. ili u roku od tri mjeseca od datuma kada mu je predmet upućen u skladu s člankom 20. stavkom 2. Zajedničko nadzorno tijelo također može sazvati njegov predsjednik kada to zatraže najmanje dvije države članice.”;

iii. u trećem podstavku, drugoj rečenici riječi „osam-naest mjeseci” zamjenjuju se riječima „tri godine”;

(b) u stavku 4. riječi „članak 9. stavak 1.” zamjenjuju se riječima „članak 2. stavak 4.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Sudac kojeg imenuje država članica postaje stalni član nakon što je izabran na plenarnom sastanku od strane osoba koje imenuju države članice u skladu s člankom 1., te ostaje stalni član tri godine. Izbori se održavaju godišnje za stalne članove Zajedničkog nadzornog tijela tajnim glasanjem. Zajedničkom nadzornom tijelu predsjedava član koji je u trećoj godini mandata nakon izbora. Stalni članovi mogu biti ponovno izabrani. Imenovane osobe koje se žele kandidirati trebaju predstaviti kandidaturu u pisanom obliku tajništvu Zajedničkog nadzornog tijela deset dana prije sastanka na kojem će se provoditi izbor.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„4. a Zajedničko nadzorno tijelo donosi u svom poslovniku mjere potrebne za provedbu stavaka 3. i 4.”;

(d) u stavku 10. dodaje se sljedeća rečenica:

„Tajništvo Zajedničkog nadzornog tijela može koristiti stručna znanja tajništva osnovanog Odlukom 2000/641/PUP (*).

(*) Odluka Vijeća 2000/641/PUP od 17. listopada 2000. o osnivanju tajništva za zajednička nadzorna tijela za sigurnost podataka, osnovana Konvencijom o osnivanju Europskog policijskog ureda (Konvencija o Europolu), Konvencijom o korištenju informacijske tehnologije za potrebe carine i Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (Schengenska konvencija) (SL L 271, 24.10.2000., str. 1.).”;

22. članak 25. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nacionalni članovi, njihovi zamjenici i njihovi pomoćnici iz članka 2. stavka 2., osoblje Eurojusta, nacionalni dopisnici i službenik za zaštitu podataka, obvezni su čuvati povjerljive podatke ne dovodeći u pitanje članak 2. stavak 4.”;

23. umeće se sljedeći članak:

„Članak 25.a

Suradnja s Europskom pravosudnom mrežom i drugim mrežama Europske unije uključenima u suradnju u kaznenim stvarima

1. Eurojust i Europska pravosudna mreža zadržavaju međusobne povlaštene odnose koji se temelje na savjetovanju i komplementarnosti, posebno između nacionalnih članova, kontaktnih točaka Europske pravosudne mreže u istoj državi članici i nacionalnim dopisnicima Eurojusta i Europske pravosudne mreže. S ciljem osiguranja učinkovite suradnje poduzimaju se sljedeće mjere:

(a) nacionalni članovi u svakom pojedinačnom slučaju obavješćuju kontaktne točke Europske pravosudne mreže o svim predmetima za koje smatraju da bi ih bilo bolje rješavati u okviru Mreže;

(b) tajništvo Europske pravosudne mreže dio je osoblja Eurojusta. Djeluje kao zasebna jedinica. Može koristiti administrativna sredstva koja su potrebna za obavljanje zadaća Europske pravosudne mreže, uključujući pokriće troškova plenarnih sastanaka Mreže. Ako se plenarni sastanci održavaju u prostorijama Vijeća u Bruxellesu, pokrivaju se samo putni troškovi i troškovi prevođenja. Ako se plenarni sastanci održavaju u državi članici koja predsjedava Vijećem, pokriva se samo dio ukupnih troškova sastanka;

(c) kontakte točke Europske pravosudne mreže mogu biti pozvane, s obzirom na svaki pojedinačni slučaj, da prisustvuju sastancima Eurojusta.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 4. stavak 1., tajništvo Mreže zajedničkih istražnih timova i mreže osnovane Odlukom 2002/494/PUP dio su osoblja Eurojusta. Ta tajništva djeluju kao zasebne jedinice. Ona mogu koristiti administrativna sredstva Eurojusta koja su potrebna za obavljanje njihovih zadaća. Koordinaciju između tajništava osigurava Eurojust.

Ovaj stavak se primjenjuje na tajništvo bilo kakve nove mreže osnovane odlukom Vijeća, ako ta odluka predviđa da tajništvo osigurava Eurojust.

3. Mreža osnovana ovom Odlukom 2008/852/PUP može zatražiti da Eurojust toj mreži osigura tajništvo. Ako je takav zahtjev postavljen, primjenjuje se stavak 2.”;

24. članak 26. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 26.

Odnosi sa institucijama, tijelima ili agencijama Zajednice ili Unije

1. U mjeri u kojoj je važno za obavljanje njegovih zadaća, Eurojust može uspostavljati i održavati suradnju s institucijama, tijelima i agencijama osnovanim Ugovorima o osnivanju Europskih zajednica ili Ugovorom o osnivanju Europske unije ili na temelju tih ugovora. Eurojust uspostavlja i održava suradnju najmanje sa:

- (a) Europolom;
- (b) OLAF-om;
- (c) Europskom agencijom za upravljanja operativnom suradnjom na vanjskim granicama država članica Europske unije (Frontex);
- (d) Vijećem, posebno njegovim Zajedničkim centrom za krizna stanja.

Eurojust također uspostavlja i održava suradnju s Europskom mrežom za osposobljavanje sudaca.

2. Eurojust može sklapati sporazume ili radne aranžmane sa subjektima iz stavka 1. Takvi sporazumi ili radni aranžmani mogu posebno uređivati razmjenu informacija, uključujući osobne podatke i upućivanje časnika za vezu Eurojustu. Takvi sporazumi ili radni aranžmani mogu se sklapati tek nakon savjetovanja Eurojusta sa Zajedničkim nadzornim tijelom u vezi odredaba o zaštiti podataka te nakon odobrenja Vijeća koje djeluje kvalificiranom većinom. Eurojust obavješćuje Vijeće o svim planovima koje ima u vezi započinjanja takvih pregovora i Vijeće može donijeti svaki zaključak koji smatra odgovarajućim.

3. Prije stupanja na snagu sporazuma ili aranžmana iz stavka 2., Eurojust može izravno primati i koristiti informacije, uključujući osobne podatke od subjekata iz stavka 1., u mjeri u kojoj je potrebno za zakonito obavljanje njegovih zadaća, te može izravno prosljeđivati informacije,

uključujući osobne podatke tim subjektima, u mjeri u kojoj je potrebno za zakonito obavljanje zadaća primatelja te u skladu s pravilima o zaštiti osobnih podataka iz ove Odluke.

4. OLAF može doprinositi radu Eurojusta u koordinaciji istraga i postupaka kaznenog progona u vezi sa zaštitom financijskih interesa Europskih zajednica, na inicijativu Eurojusta ili na zahtjev OLAF-a, ako se dotična nadležna državna tijela ne protive takvom sudjelovanju.

5. Za potrebe primanja i prijenosa informacija između Eurojusta i OLAF-a, te ne dovodeći u pitanje članak 9., države članice osiguravaju da se nacionalni članovi Eurojusta smatraju nadležnim tijelima država članica samo za potrebe Uredbe (EZ) br. 1073/1999 i Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za suzbijanje prijevара (OLAF) (*). Razmjena informacija između OLAF-a i nacionalnih članova ne dovodi u pitanje informacije koje se moraju davati drugim nadležnim tijelima prema navedenim Uredbama.

(*) SL L 136, 31.5.1999., str. 8.”;

25. umeće se sljedeći članak:

„Članak 26.a

Odnosi s trećim državama i organizacijama

1. U mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njegovih zadaća, Eurojust može uspostavljati i održavati suradnju sa sljedećim subjektima:

- (a) trećim državama;
- (b) organizacijama kao što su:
 - i. međunarodne organizacije i njihova podređena javnopravna tijela;
 - ii. druga javnopravna tijela koja se temelje na sporazumu između dvije ili više država; i
 - iii. Međunarodna organizacija kriminalističke policije (Interpol).

2. Eurojust može sklapati sporazume sa subjektima iz stavka 1. Takvi sporazumi mogu posebno uređivati razmjenu informacija, uključujući osobne podatke i upućivanje časnika za vezu ili sudaca za vezu Eurojustu. Takvi sporazumi mogu se sklapati tek nakon savjetovanja Eurojusta sa Zajedničkim nadzornim tijelom u vezi odredaba o zaštiti podataka te nakon odobrenja Vijeća koje djeluje kvalificiranom većinom. Eurojust obavješćuje Vijeće o svim planovima koje ima u vezi započinjanja takvih pregovora i Vijeće može donijeti svaki zaključak koji smatra odgovarajućim.

3. Sporazumi iz stavka 2. koji sadrže odredbe o razmjeni osobnih podataka mogu se sklapati samo ako dotični subjekt podliježe Konvenciji Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. ili nakon ocjene kojom se potvrđuje da taj subjekt osigurava odgovarajuću razinu zaštite podataka.

4. Sporazumi iz stavka 2. uključuju odredbe o nadzoru njihove provedbe, uključujući provedbu pravila o sigurnosti podataka.

5. Prije stupanja na snagu sporazuma iz stavka 2., Eurojust može izravno primiti informacije, uključujući osobne podatke, u mjeri u kojoj je potrebno za zakonito obavljanje njegovih zadaća.

6. Prije stupanja na snagu sporazuma iz stavka 2., Eurojust može u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 27. stavku 1., izravno prenositi informacije, osim osobnih podataka, tim subjektima, u mjeri u kojoj je potrebno za zakonito obavljanje zadaća primatelja.

7. Eurojust može u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 27. stavku 1., prenositi osobne podatke subjektima iz stavka 1., ako:

(a) je to potrebno u pojedinačnom slučaju za potrebe sprečavanja ili suzbijanja kaznenih djela za koje je nadležan Eurojust; i

(b) Eurojust je sklopio sporazum iz stavka 2. s dotičnim subjektom, a koji je stupio na snagu i koji dozvoljava prijenos takvih podataka.

8. Eurojust svako naknadno neispunjavanje ili znatnu vjerojatnost neispunjavanja uvjeta iz stavka 3. od strane subjekata iz stavka 1., odmah priopćuje Zajedničkom nadzornom tijelu i dotičnim državama članicama. Zajedničko nadzorno tijelo može spriječiti daljnju razmjenu osobnih podataka sa odgovarajućim subjektima, dok ne bude dokazano da su korištena odgovarajuća pravna sredstva.

9. Međutim, čak i ako uvjeti iz stavka 7. nisu ispunjeni, nacionalni član može, djelujući u svojstvu nadležnog državnog tijela te u skladu s odredbama njegovog nacionalnog prava, iznimno i samo zbog poduzimanja hitnih mjera za suzbijanje neposredne ozbiljne opasnosti za osobu ili javnu sigurnost, razmijeniti informacije koje sadrže osobne podatke. Nacionalni član odgovoran je za zakonitost odobrenja takvog prijenosa. Nacionalni član vodi evidenciju o prijenosu podataka i o razlozima prijenosa. Prijenos podataka odobrava se samo ako se primatelj obveže da će se podaci koristiti samo za potrebe za koji su poslani.”;

26. članak 27. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 27.

Prijenos podataka

1. Prije nego Eurojust razmijeni bilo kakve informacije sa subjektima iz članka 26.a, nacionalni član države članice koja je dostavila informacije daje svoju suglasnost za prijenos tih informacija. U odgovarajućim slučajevima nacionalni se član savjetuje s nadležnim tijelima država članica.

2. Eurojust je odgovoran za zakonitost prijenosa podataka. Eurojust vodi evidenciju o svakom prijenosu podataka u skladu s člancima 26. i 26.a i o razlozima za takav prijenos. Podaci se prenose samo ako se primatelj obveže da će se podaci koristiti samo za potrebe za koje su poslani.”;

27. umeću se sljedeći članci:

„Članak 27.a

Suci za vezu raspoređeni u treće države

1. Kako bi se olakšala pravosudna suradnja sa trećim državama u predmetima u kojima Eurojust pruža pomoć u skladu s ovom Odlukom, Kolegij može rasporediti suce za vezu u treće države, podložno sporazumu iz članka 26.a sa tom trećom državom. Prije početka pregovora s tom trećom državom, Vijeće kvalificiranom većinom daje odobrenje. Eurojust obavješćuje Vijeće o svim planovima koje ima u pogledu započinjanja takvih pregovora i Vijeće može donijeti svaki zaključak koji smatra odgovarajućim.

2. Sudac za vezu iz stavka 1. mora imati iskustvo rada s Eurojustom i odgovarajuće znanje o pravosudnoj suradnji i načinu rada Eurojusta. Raspoređivanje sudaca za vezu u ime Eurojusta podliježe prethodnoj suglasnosti suca i njegove države članice.

3. Ako je sudac za vezu kojeg je rasporedio Eurojust odabran među nacionalnim članovima, zamjenicima ili pomoćnicima:

i. njega će država članica zamijeniti na njegovom mjestu nacionalnog člana, zamjenika ili pomoćnika;

ii. više nema pravo izvršavati ovlasti koje su mu dodijeljene u skladu s člancima 9.a do 9.e.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 110. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica utvrđenog Uredbom (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 (*), Kolegij donosi pravila o raspoređivanju sudaca za vezu i u tom pogledu donosi potrebne provedbene aranžmane u savjetovanju s Komisijom.

5. Aktivnosti sudaca za vezu koje je rasporedio Eurojust podliježu nadzoru Zajedničkog nadzornog tijela. Suci za vezu izvješćuju Kolegij koji obavješćuje Europski parlament i Vijeće u godišnjem izvješću te na odgovarajući način o njihovim aktivnostima. Suci za vezu obavješćuju nacionalne članove i nadležna državna tijela o svim predmetima koji se odnose na njihovu državu članicu.

6. Nadležna tijela država članica i suci za vezu iz stavka 1. mogu izravno kontaktirati jedni druge. U tim slučajevima suci za vezu obavješćuju dotičnog nacionalnog člana o takvim kontaktima.

7. Suci za vezu iz stavka 1. povezani su sa sustavom upravljanja predmetima.

Članak 27.b

Zahtjevi za pravosudnu suradnju upućeni trećim državama i podneseni od strane trećih država

1. Eurojust može, uz suglasnost dotičnih država članica, koordinirati izvršavanje zahtjeva za pravosudnu suradnju koje je izdala treća država, ako su ti zahtjevi dio iste istrage i zahtijevaju izvršavanje u najmanje dvije države članice. Zahtjeve iz ovog stavka Eurojustu također može poslati nadležno državno tijelo.

2. U slučaju hitnosti i u skladu s člankom 5.a, SKJ može primiti i obraditi zahtjeve iz stavka 1. ovog članka koje je izdala treća država koja je s Eurojustom sklopila sporazum o suradnji.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 3. stavak 2., Eurojust može u slučajevima kada se zahtjevi za pravosudnu

suradnju koji se odnose na istu istragu i zahtijevaju izvršenje u trećoj državi, olakšati pravosudnu suradnju s trećom državom, uz suglasnost dotičnih država članica.

4. Zahtjevi iz stavaka 1., 2. i 3. mogu biti poslani preko Eurojusta ako je to u skladu s instrumentima koji se primjenjuju na odnos između te treće države i Europske unije ili dotičnih država članica.

Članak 27.c

Odgovornost, osim odgovornosti za neovlaštenu ili nepravilnu obradu podataka

1. Ugovorna odgovornost Eurojusta uređena je pravom koje se primjenjuje na dotični ugovor.

2. U slučaju izvanugovorne odgovornosti, Eurojust neovisno od svake odgovornosti na temelju članka 24., popravljajući štetu koja je nastala krivnjom Kolegija ili osoblja Eurojusta u obavljanju njihovih zadaća u mjeri u kojoj im se ta šteta može pripisati, neovisno o različitim postupcima za naknadu štete koji postoje prema pravu država članica.

3. Stavak 2. također se primjenjuje na štetu nastalu krivnjom nacionalnog člana, zamjenika ili pomoćnika prilikom obavljanja njegovih zadaća. Međutim, kada on postupi na temelju ovlasti koje su mu dodijeljene u skladu s člancima 9.a do 9.e, njegova država članica podrijetla naknađuje Eurojustu iznose koje je Eurojust platio za naknadu štete.

4. Oštećena stranka ima pravo zahtijevati da se Eurojust suzdrži od podnošenja tužbe ili da je povuče.

5. Nacionalni sudovi država članica nadležni za rješavanje sporova koji uključuju odgovornost Eurojusta, kako je navedeno u ovom članku, određuju se upućivanjem na Uredbu Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršavanju presuda u građanskim i trgovačkim stvarima (**).

(*) SL L 56, 4.3.1968., str. 1.

(**) SL L 12, 16.1.2001., str. 1.”;

28. u drugoj rečenici članka 28. stavka 2., riječi „kvalificiranom većinom” umeću se nakon riječi „Vijeću na odobrenje”;

29. Članak 29. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1.:

i. riječ „jednoglasno” zamjenjuje se riječima „dvotrećinskom većinom”;

ii. dodaje se sljedeća rečenica:

„Komisija ima pravo sudjelovati u postupku odabira i u odboru za odabir.”;

(b) u stavku 2., druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Mandat se može obnoviti jednom bez natječaja, ako tako tročetvrtinskom većinom odluči Kolegij i imenuje izvršnog direktora istom većinom.”;

(c) u stavku 5, dodaje se sljedeća rečenica:

„S tim ciljem, odgovoran je za uvođenje i provođenje, u suradnji s Kolegijem, učinkovitog postupka nadzora i ocjene u vezi s radom uprave Eurojusta u postizanju njegovih ciljeva. Izvršni direktor redovito izvješćuje Kolegij o rezultatima tog nadzora.”;

30. članak 30. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2.:

i. u četvrtoj rečenici dodaju se riječi „koji mogu pomagati nacionalnom članu”;

ii. zadnja rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Kolegij usvaja potrebne provedbene aranžmane za upućene nacionalne stručnjake.”;

(b) u stavku 3., dodaju se riječi „ne dovodeći u pitanje članak 25.a stavak 1. točku (c) i članak 25.a stavak 2.”;

31. članak 32. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Obavješćivanje Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Komisija ili Vijeće mogu zatražiti mišljenje Eurojusta o svim nacrtima instrumenata sastavljenima na temelju glavi VI. Ugovora.”;

32. članak 33. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 33.

Financije

1. Plaće i primitke nacionalnih članova, zamjenika i pomoćnika iz članka 2. stavka 2. snosi država članica njihovog podrijetla.

2. Ako nacionalni članovi, zamjenici i pomoćnici djeluju u okviru zadaća Eurojusta, odgovarajući troškovi povezani s tim djelovanjem smatraju se operativnim troškovima u smislu članka 41. stavka 3. Ugovora.”;

33. članak 35. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) riječi „31. ožujka” zamjenjuju se riječima „10. veljače”;

(b) dodaje se sljedeća rečenica:

„Europska pravosudna mreža i mreže iz članka 25.a stavka 2. obavješćuju se o onim dijelovima koji se odnose na aktivnosti njihovih tajništava, pravovremeno prije slanja procjene Komisiji.”;

34. članak 36. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2., prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„2. Najkasnije do 1. ožujka sljedeće financijske godine, računovođa Eurojusta dostavlja privremene račune zajedno s izvještajem o izvršavanju proračuna i financijskom poslovanju za tu financijsku godinu računovođa Komisije i Revizorskom sudu.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Eurojust šalje izvještaj o izvršavanju proračuna i financijskom poslovanju za tu financijsku godinu Europskom parlamentu i Vijeću do 31. ožujka sljedeće godine.”;

(c) u stavku 10., riječi „30. travnja” zamjenjuju se riječima „15. svibnja”;

35. umeće se sljedeći članak:

„Članak 39.a

Klasificirani podaci EU-a

Eurojust u upravljanju klasificiranim podacima EU-a primjenjuje sigurnosna načela i minimalne standarde utvrđene u Odluci Vijeća 2001/264/EZ od 19. ožujka 2001. o donošenju sigurnosnih propisa Vijeća (*).

(*) SL L 101, 11.4.2001., str. 1.”;

36. Članak 41. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 41.

Izvještavanje

1. Države članice obavješćuju Eurojust i Glavno tajništvo Vijeća o određivanju nacionalnih članova, zamjenika i pomoćnika, kao i osoba iz članka 12. stavaka 1. i 2. i o svakoj promjeni tog određivanja. Glavno tajništvo Vijeća vodi ažurirani popis tih osoba i njihova imena i podatke za kontakt daje na raspolaganje svim državama članicama i Komisiji.

2. Konačno imenovanje nacionalnog člana ne može stupiti na snagu prije dana kada Glavno tajništvo Vijeća primi službene obavijesti iz stavka 1. i članka 9.a stavka 3.”;

37. umeće se sljedeći članak:

„Članak 41.a

Ocjena

1. Prije 4. lipnja 2014. i svakih pet godina nakon toga, Kolegij naručuje nezavisnu vanjsku ocjenu provedbe ove Odluke, kao i aktivnosti koje je provodio Eurojust.

2. Svaka ocjena procjenjuje učinak ove Odluke, uspješnost Eurojusta u postizanju ciljeva iz ove Odluke, kao i učinkovitost i uspješnost Eurojusta. Kolegij u savjetovanju s Komisijom izdaje opis poslova ocjene.

3. Izvještaj o ocjeni uključuje nalaze ocjene i preporuke. Taj izvještaj prosljeđuje se Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji i objavljuje.”;

38. dodaje se Prilog čiji se tekst nalazi u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice prema potrebi usklađuju svoje nacionalno pravo s ovom Odlukom što je moguće prije, a u svakom slučaju najkasnije 4. lipnja 2011.

2. Komisija redovito ispituje provedbu Odluke 2002/187/PUP kako je izmijenjena, od strane država članica, i o tome izvješćuje Europski parlament i Vijeće, pri čemu, prema potrebi, predlaže poboljšanja pravosudne suradnje i rada Eurojusta. To se posebno odnosi na sposobnosti Eurojusta u pomaганju državama članicama u suzbijanju terorizma.

Članak 3.

Početak primjene

Ova Odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 16. prosinca 2008.

Za Vijeće

Predsjednica

R. BACHELOT-NARQUIN

PRILOG

„PRILOG

Popis iz članka 13. stavka 10. o određivanju minimalnih informacija koje se na temelju članka 15. stavaka 5., 6 i 7. šalju Eurojustu, ako su dostupne

1. Za slučajeve iz članka 13. stavka 5.:

- (a) države članice sudionice;
- (b) vrste dotičnih kaznenih djela;
- (c) datum sporazuma o osnivanju tima;
- (d) predviđeno trajanje djelovanja tima, uključujući promjene tog trajanja;
- (e) podaci o voditelju tima za svaku državu članicu sudionicu;
- (f) kratki sažetak rezultata zajedničkih istražnih timova.

2. Za slučajeve iz članka 13. stavka 6.:

- (a) podaci za utvrđivanje identiteta osoba, skupina ili subjekata koji su predmet kaznene istrage ili kaznenog progona;
- (b) dotične države članice;
- (c) dotične kazneno djelo i okolnosti tog djela;
- (d) podaci povezani sa zahtjevima za ili odlukama o pravosudnoj suradnji, uključujući instrumente kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja, a koje su izdane, uključujući:
 - i. datum zahtjeva;
 - ii. tijelo koje podnosi zahtjev ili kojem se zahtjev podnosi;
 - iii. tijelo kojem je zahtjev podnesen ili tijelo koje provodi izvršenje;
 - iv. vrsta zahtjeva (zatražene mjere);
 - v. je li zahtjev izvršen i, ako nije, zbog kojih razloga.

3. Za slučajeve iz članka 13. stavka 7. točke (a):

- (a) dotične države članice i nadležna tijela;
- (b) podaci za utvrđivanje identiteta osoba, skupina ili subjekata koji su predmet kaznene istrage ili kaznenog progona;
- (c) dotično kazneno djelo i okolnosti tog djela.

4. Za slučajeve iz članka 13. stavka 7. točke (b):

- (a) dotične države članice i nadležna tijela;
- (b) podaci za utvrđivanje identiteta osoba, skupina ili subjekata koji su predmet kaznene istrage ili kaznenog progona;

(c) vrsta pošiljke;

(d) vrsta kaznenog djela u vezi s kojim je dostavljena nadzirana pošiljka.

5. Za slučajeve iz članka 13. stavka 7. točke (c):

(a) država koja podnosi zahtjev ili kojoj se zahtjev podnosi;

(b) država kojoj je podnesen zahtjev ili država koja provodi izvršenje;

(c) opis poteškoća.”
